

BŘEZEN

V sobotu jsme si udělali výstavu
z Mnichova pod Brdy do Dabřichovic.
Cestou jsme hledali místka, nějaké
píkni, pro naše slavnostní ohniště.
Musím podeklonout, že se mi tam byl
nouj člen, jmenuje se Dan. Byl tam
jedno první výklyt s námi. Cestou
jsme viděli sruby a rehalické
osady. Na jedno místku docela
překvapivě zrovna smlíčili srub, kdežto
jsme museli tak rychle učít hubu.
Hádám, na některém všem nevíme peč, ab
ciesta nám tam vychází. Do Dabřich-
ovic jsme dorazili tak ahojte,
že jsme byli da sedmi doma.

Pracujeme na hubovně

Březen je už známen jarníma
ublikama a různými opravami, a tak
jsme se dali sruby da ubliky

klubovny, aby ta tam nijak
vypadalo.

BUD' FIT!

Sčítáme se u Jirky na
chati, abysme si splnili nějaké hody
z oddílových hodnot. Pravda jí ale
narrowaná bud' být!

Míša říká, že apranda byl horší
dýšit. Po příjezdu na chatu se
složila jeho obříhlá na dříví, aby byla
vím naplněna. Pak jí chodil. Po chodidle
chránil a počítal a do se plnil.
Nejdřív se plní leháti všechny.
Je blabaly' písek. Nejváročnější byl
Sobek z města, v horadách na hřebenku.
Plnili jsme všechny adpatovné, pak byla
všechna. Druhý den ráno narazila káva,
snídání, a pak začali sibry s růžovou
z rovin. Dale nám říká, ak